Laboratorium 5

Przekazywanie parametrów do funkcji przez wartość, przez wskaźnik (adres), przez referencję (zmienną) oraz operacje na łańcuchach znaków

Program przykładowy nr 1

Prosze przeanalizować program przykładowy row kwa.cpp, który ilustruje sposób podziału programu na kilka funkcji. Program oblicza pierwiastki równania kwadratowego.

Funkcje CzytajDane oraz WypiszPierwiastki zapewniają komunikację z użytkownikiem programu tzn. wczytują współczynniki równania, wypisują pierwiastki i inne komunikaty. Sposób implementacji tych funkcji zależy od wykorzystywanej biblioteki W tym programie została wykorzystana biblioteka stdio.h, a do wejścia-wyjścia. wypisywania i wczytywania danych zostały użyte funkcje printf oraz scanf.

Funkcje Delta oraz ObliczPierwiastki wykonują wszystkie obliczenia. Te funkcje nie wypisują żadnych komunikatów na ekranie, a więc są niezależne od wykorzystywanej biblioteki wejścia-wyjścia.

Proszę zwrócić szczególną uwagę na dobór sposobu przekazywania parametrów w poszczególnych funkcjach.

Zadanie 1

Proszę napisać program który rozwiązuje układ dwóch równań liniowych:

$$\begin{cases} a1*x+b1*y=c1\\ a2*x+b*2y=c2 \end{cases}$$

Proszę zastosować metodę wyznaczników (Wzory Cramera):

$$W = \begin{vmatrix} a1 & b1 \\ a2 & b2 \end{vmatrix} = a1 * b2 - a2 * b1$$

$$Wx = \begin{vmatrix} c1 & b1 \\ c2 & b2 \end{vmatrix} = c1 * b2 - c2 * b1$$

$$Wy = \begin{vmatrix} a1 & c1 \\ a2 & c2 \end{vmatrix} = a1 * c2 - a2 * c1$$

Możliwe są trzy przypadki:

> Jeżeli $W \neq 0$ to układ posiada dokładnie 1 jedno rozwiązanie:

$$x = \frac{Wx}{W} \qquad \qquad y = \frac{Wy}{W}$$

- Jeżeli W = 0 Wx = 0 Wy = 0 to układ posiada nieskończenie wiele rozwiązań.
 Jeżeli W = 0 Wx ≠ 0 Wy ≠ 0 to układ jest sprzeczny tzn. nie posiada
- żadnego rozwiązania.

Proszę podzielić program na funkcje realizujące komunikację z użytkownikiem oraz funkcje wykonujące obliczenia. Proponuję następujące funkcje:

```
void CzytajRownanie(float &a, float &b, flaat &c);
     - funkcja wczytuje współczynniki jednego równania. a*x+b*y=c
void WypiszRozwiązanie( int N, float x, float y);
      - funkcja wypisuje rozwiązanie układu równań lub inny komunikat
float ObliczWyznacznik(float p1, float p2, float p3,float p4);
    -funkcja oblicza wyznacznik \begin{vmatrix} p1 & p2 \\ p3 & p4 \end{vmatrix} = p1 * p4 - p3 * p2
int ObliczRozwiązanie(float a1, float b1, float c1,
                         float a2, float b2, float c2,
                         float &x, float &y);
    - funkcja oblicza rozwiązanie układu równań i zwraca:
         2 – nieskończenie wiele rozwiązań
         1 – jest jedno rozwiazanie
        0 – brak rozwiązań (układ sprzeczny)
Funkcja main może mieć wówczas następującą postać:
Int main(int argc, char*argv[] )
{ float A1, B1, C1; // pierwsze równanie,
  float A2, B2, C2; // drugie równanie,
  float X, Y; // rozwiązanie,
                        // liczba rozwiazan.
  int N;
  CzytajRownanie(A1, B1, C1);
  CzytajRownanie(A2, B2, C2);
  N = ObliczRozwiązanie(A1, B1, C1, A2, B2, C2, X, Y);
  WypiszRozwiązanie( N, X, Y);
  getch();
  return 0;
```

Zadanie 1a (dla ambitnych)

Proszę zmodyfikować program z poprzedniego zadania tak, by parametry przekazywane do funkcji przez referencję zastąpić parametrami przekazywanymi przez wskaźnik.

Uwaga: Zmodyfikowany program proszę umieścić nowym pliku źródłowym.

Zadanie 2

Proszę zapoznać się z prototypami, opisami i przykładami działania następujących funkcji operujących na łańcuchach znaków:

```
int strlen ( const char * str );
int strcmp ( const char * str1, const char * str2 );
```

```
char * strcpy ( char * destination, const char * source );
char * strncpy ( char * destination, const char * source, size_t num );

char * strcat ( char * destination, const char * source );
char * strncat ( char * destination, char * source, size_t num );

char * strstr ( char * strl, const char * str2 );

char * strchr ( const char * str, int character );
char * strrchr ( char * str, int character );

int strspn ( const char * strl, const char * str2 );
int strcspn ( const char * strl, const char * str2 );
char * strpbrk ( char * strl, const char * str2 );
char * strtok ( char * strl, const char * str2 );
char * strtok ( char * str, const char * delimiters );
```

Opisy i przykłady działania można znaleźć np. na stronie http://www.cplusplus.com/reference/clibrary/cstring/

Proszę napisać własne wersje co najmniej 4 funkcji wybranych spośród funkcji podanych powyżej, które będą wykonywały takie same operacje co ich standardowe odpowiedniki z biblioteki string.h, np.:

```
int moje_strlen ( const char * str );
int moje_strcmp ( const char * strl, const char * str2 );
char * moje_strcpy ( char * destination,  char * source );
char * moje_strchr ( const char * str, int character );
```

W funkcji main proszę napisać przykłady użycia napisanych funkcji, które pokazują, że napisane funkcje działają tak samo jak ich standardowe odpowiedniki z biblioteki string.h. Przykłady można zrobić podobnie jak przykłady zamieszczone na stronie http://www.cplusplus.com/reference/clibrary/cstring/

Zadanie 3

```
Proszę uzupełnić program z zadanie 2 i napisać własne wersje funkcji strupr oraz strlwr char* moje_strupr(char* ); char* moje_strlwr(char* );
```

które w podanym łańcuchu znaków zamieniają wszystkie litery na duże (funkcja strupr) lub małe (funkcja strlwr). Znaki nie będące literami nie powinny być modyfikowane.

W funkcji main proszę napisać przykłady użycia napisanych funkcji,

Zadanie 2a,3a (dla ambitnych)

Osoby ambitne mogą napisać wszystkie funkcje z zadanie 2 i 3 w dwóch wariantach. W pierwszym wariancie odwołania do poszczególnych znaków w przetwarzanych łańcuchach proszę robić za pomocą wskaźników. W drugim wariancie odwołania do poszczególnych znaków proszę robić za pomocą indeksów, traktując przetwarzane łańcuchy jako tablice znaków, których adres pierwszego elementu jest podany jako parametr funkcji.